

udtale nogen Mening om, hvorvidt en kommende Finansminister vil indlade sig paa at afholde en betydelig Udgift, der ikke er bevilget, hvilket han da i ethvert Tilfælde maa gjøre paa sit eget Ansvar. Jeg skal kun bemærke, at jeg agter at stemme imod det foreliggende Lovforslag, idet det efter min Mening er meget betænkeligt for Folkethinget at vedtage det, da det let vil kunne medføre store Konsekvenser.

J. A. Hansen: Hvorvidt de Tal, som det ærede Medlem, der har stillet Forslaget under Nr. 4 fremsatte, ere rigtige, hvad Tillæget angaar, er jeg ikke i Stand til at sige, men jeg maa tro, at i det Mindste nogle af disse Mænd, nemlig de, der ere opførte i Statskalenderen under „Kjøbenhavn“, men som ere bestyrelsede langs Sundet Nord efter — hvor der er 5 à 6 ansatte — ikke komme ind under det Antal, der er Tale om i Lovforslaget. Naar det ærede Medlem anførte, at man havde i Lønningsloven for 2 Aar siden vedtaget, hvad man ansaa for passende, saa har han ganske vist paa en Maade Ret deri, men med Hensyn til, hvorvidt det er passende nu at forhøje disse Satter, forekommer det mig, at det bedste Bevis foreligger i, at iblandt Forslagsstillerne er der 6 Medlemmer, der være Medlemmer af det Udvalg, der ifor- fjør behandle Lønningsloven for Soldvæsenet, og naar disse 6 Medlemmer ere gaaede med til at foreslaa Tillæget, forekommer det mig, at der deri er den bedste Besvarelse af det Spørgsmaal, om hint Udvalg vilde finde det passende nu at blive staaende ved, hvad der den Gang vedtoges. Jeg tror derfor, at Thinget ikke vil være entigt med det ærede Medlem i at vedtage hans Forslag. Det forekommer mig, at det vilde være et temmelig stort Maskineri at vedtage en Lov for at give et saadant Tillæg for et enkelt Aar; da skulde det ærede Medlem have stillet Forslag til Finansloven om et saadant Tillæg. Det vil jo komme til at se besynderlig ud, naar man vedtager en Lov, hvori det først i en Paragraf hedder, at der skal gives disse Soldassistenters et aarligt Tillæg, og der saa siges i en følgende Paragraf, at Loven kun skal gjælde for eet Aar. Det vilde, synes det mig, klinge

noget ironisk, for ikke at sige videre derom. Jeg er overbevist om, at det høie Thing ikke vil dele Mening med Forslagsstilleren.

Finansministeren: Til, hvad det ærede Medlem, der nu satte sig, bemærkede, skal jeg tillade mig at sige, at jeg ogsaa tror, at det efter den Bestemmelse, der findes i den almindelige Lønningslov, i og for sig maa erkjendes for at være uheldigt hyppig at komme tilbage til Forhandlingen af en Lønningslov, og at man allerede næste Aar skulde behandle den om igjen; thi det vil erindres, at enhver saadan Lønningslov, hvorved man omordner Noget, som er ordnet paa en vis bestemt Maade, medfører temmelig store Udgifter, navnlig derigjennem, at de, der en Gang have faaet et Lønningsstillæg, ifølge Bestemmelserne i den almindelige Lønningslov, komme til at beholde det, og naar nu saaledes disse Lønningsstillæg herigjennem skulde gives visse bestemte Embeds- og Bestillingsmænd, og man ved en ny Organisation kom til at se, at Forholdet kunde ordnes paa en anden Maade, saa at Andre fik dem, saa maatte man dog lade disse Embeds- og Bestillingsmænd, der en Gang havde faaet Tillægene, beholde dem. I Dvrigt skal jeg i Anledning af det ærede Medlems Bemærkning gjøre opmærksom paa, at jeg tror, at man ikke ganske kan opfatte dette Spørgsmaal alene fra Dyrtidens Standpunkt; det er efter min Mening kun eet af de Forhold, Forslagsstillerne have taget i Betragtning ved dette Forslag, i det Mindste er det kun eet af de Forhold, der ere komne i Betragtning for mig. Jeg tror, at man hellere maa sige saaledes, i det Mindste har dette været en Bævegrund for mig: Jeg er kommen til at se, at den Ordning, der er truffen ved Loven af 2den Juli 1870 med Hensyn til Soldassistenternes Lønning, har nogle Mangler, og Erfaringen har vist, at det er Mangler, som ere af en temmelig betænkelig Art, hvorfor det vil være rigtigt, at man snarest mulig søger at rette paa dem. Det er dette, som det foreliggende Forslag sigter til, og derfor anser jeg det for rigtigt ikke at give Loven en saadan Karakter som den, det ærede Medlems Forslag vilde medføre.